

Til
Transportudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K.

Århus N., d. 21. marts 2012

Emne: Letbane i Århus L 77

Glem for en stund alt om de mange alternative muligheder for passage af Egådalen, der findes på stedet, der i sig selv burde udelukke muligheden for ekspropriation og holden fast i den planlagte linieføring.

Glem ligeledes alt om den indiskutable mulighed for kr. 100 millioner besparelse, der åbenbart, omend i disse tider overraskende, heller ikke tillægges nogen betydning.

Hold i stedet alene fokus for en stund på den alarmerende ringe og lemfældigt gennemførte Miljøundersøgelse, sammenholdt med Lovens bogstav og ånd, der således mageligt alene for længst skulle have væltet læsset, altså forudsat, det skulle vise sig, at påhvile medlemmerne af den lovgivende forsamling selv at bedømme denne. Det har jeg indtil videre ikke kunnet finde nogen bestemmelse om, så jeg iler med følgende spørgsmål:

"Fritager en kommunal myndigheds blåstempling af eget større projekt den lovgivende forsamling, herunder medlemmer af Transportudvalget, for ethvert ansvar med hensyn til gennemgang, kontrol og egen vurdering af lovligheden, forinden stillingtagen og afgivelse af stemme?"

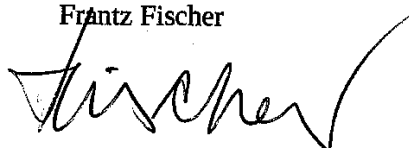
"Er en tur igennem de lovforeskrevne 3 behandlinger således blot at betragte som en formalitet, vi således lige så godt kunne have været foruden?"

"Har alle i Tinget siddende stemmeret, uanset omfanget af kendskab til Lovforslaget?"

Det var måske hårde ord i April, og jeg ved godt, at vi er godt og vel 150 år fra tiden med N.F.S. på banen, hvor det enkelte medlem af Tinget behøvede at skele til egen overbevisning. Man skulle dog håbe, at der godt skjult i et hjørne af Christiansborg, kunne vise sig at gemme sig en lille spire af selvstændighed, der med en smule næring kunne nå at vokse sig stor inden d. 10.april 2012. Det skulle jo nødigt ende med alene strategisk vel tilrettelagt ordspil som bærende element.

Med venlig hilsen

Frantz Fischer

ps. Jeg er godt klar over, at det synes som om, jeg er ved at kaste vrage på al god pli, men jeg kan forsikre enhver om, at det er prisen værd, og at jeg derfor endda overvejer som det sidste muligvis nødvendige, at sælge min sjæl til Fanden.